

รธน. มาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และ
มาตรา ๒๑๙

ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๙

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๙ กำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยการอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่งโดยให้สิทธิอุทธรณ์แก่คู่ความ และกำหนดหน้าที่ให้คู่ความฝ่ายที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ซึ่งใช้บังคับกับคู่ความทุกฝ่ายที่ประสงค์จะยื่นอุทธรณ์อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติในการจัดโครงสร้าง การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามลำดับชั้นศาล มิได้ให้สิทธิแก่คู่ความที่จะดำเนินคดี ในศาลยุติธรรมได้ครบทั้งสามชั้นศาลในทุกคดี ดังนั้น บทบัญญัตินี้ดังกล่าวในส่วนที่บัญญัติให้ผู้อุทธรณ์ต้องนำ เงินค่าธรรมเนียมซึ่งต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายตามคำพิพากษาหรือคำสั่งมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ ไม่ใช่ การจำกัดสิทธิหรือขัดขวางการนำคดีขึ้นสู่ศาลให้ครบทั้งสามชั้นศาล อีกทั้งไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ หรือการใช้อำนาจขององค์กรโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ ประกอบมาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นายจักรกฤษณ์ อุตโม

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑